

den politiske Baggrund, der ligger bagved. De Herrer maa ikke tro, at vi ere saa naragtige, at vi tro, at deres Politik alene skulde bero paa den simple Sag, der nu ligger for, nemlig Kjøbenhavns Befæstning, eller som tidligere, Thingenes Vigeberettigelse, eller Kongens Ret til at vælge sine Ministre osv. Nei, hvad er det, her ligger for? Det er, at vi her i Landet have to Partier, af hvilke det ene Parti lige siden Grundlovens Givelse har været ved Magten, et Parti af Embedsmænd, Kapitalister, Klerikale og mindre Klerikale Medborgere, som ønske, at visse bestemte Meninger skulle gjælde her i dette Land, og som hver Gang, der kommer en Mening op, som ikke passer dem, søge at slaa den ned. Det, der virkelig ligger for, er Magtspørgsmaalet, ikke alene paa den Maade, som den ærede Ordfører udtrykte det, at der er visse Ministre, der ønske at være ved Magten. Nei de sidste naturligvis kun der i Kraft af, at der er visse Samfundsmagter, der staa bag ved (Modsigelse af Hage) — Ja, det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgkreds synes i Dag at være et særligt sandhedskjærligt Menneske, naturligvis — og man maa endelig ikke tro, at det, vi slaas om, er Thingenes Vigeberettigelse, Bisnepolitik eller Sligt; nei det er Magtspørgsmaalet, der ligger bagved, Spørgsmaalet, om det er de gamle eller de nye Meninger, der skulle gjøre sig gjældende. Det er det, vi slaas om. For Dieblittet er det f. Ex. saadan Noget som Kjøbenhavns Befæstning, og der se vi, hvad de Herrer gjøre. De samle saa omkring et saadant Spørgsmaal alle mulige ædle op-højede Følelser, som danste Borgere bør have, og saa sige de, at alle ædle og brave Borgere staa om denne Fæstning. Ja, det er det, vi Andre saa daarligt kunne diskutere, og naar de saa have udstyret sig med saa mange herlige Egenfaber, saa staa vi tause overfor disse udmærkede Medborgere. Men bagved disse udmærkede Mennesker er der en Mængde naive og lettroende Mennesker, og det er dem, vi bør gjøre alt Muligt for at faae i Tale. Derfor er det, jeg tager Ordet, siden dette Spørgsmaal nu er oppe, for at sige, hvorledes Stillingen er, men jeg har ogsaa en anden Grund, og det er den at det er første Gang, vi have Krigsministeren i Tale i denne Sag, og den ærede Krigsminister maa jo i en særlig Grad siges at repræsentere den Sagkundskab, som bør være til Stede her. Den ærede Krigsminister er ligesom de Vises Sten paa det Punkt, det er ham, man maa søge her i Thinget for at faae Bæstod om denne Fæstning og disse Planer, som Høre og med dem mange

brave Medborgere nære med Hensyn til Forsvarsvæsenet her i Landet. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at den ærede Krigsminister noget ligner Apothekerne og Doktorerne for et Par Hundrede Aar siden, der kun havde et Princip, nemlig Aareladning; hvad for Sygdomme saa Folk end havde, var der kun en eneste Ting, de anvendte mod Feber, Tyfus osv.: de aarelod dem. Den ærede Krigsminister er en Minister, der er særlig stiftet til at aarelade, til at tappe til den sidste Blodsdraabe af Folket for sine Fæstningsanlæg, for sin hele Militarisme, det gjør ham ikke Noget, bare han kan faae Folket aareladt. Hvis altsaa den ærede Minister virkelig med saa megen Fanatisme, som jeg tror, han er i Stand til, og med den Sagkundskab, som man siger, han er i Besiddelse af, har den Plan at tvinge Landet ind paa Befæstningen, er det ikke uinteressant at undersøge, hvad det er for en Sagkundskab, han her i Thinget — og den har jeg at holde mig til — har ladet være den eneraadende overfor den provisoriske Finanslov paa dette Punkt.

Jeg skal i den Anledning tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa et Foredrag, som den høitærede Minister holdt den Gang vi for 2 Aar siden omtrent sit Forslaget til Landbefæstningen sendt over fra Landstinget i denne Sal. Den ærede Minister, som den Gang endnu ikke havde udtalt sig her i Thinget om Landbefæstningen, erklærede, at han vilde gribe Leiligheden til at sige nogle Ord som Indledning til Forhandlingen om denne Sag, og da senere den ærede Ordfører for Flektallet, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Wojfen) sit denne Sag henlagt ved en Dagsorden, som han ikke ind paa Sagens Realitet. Derfor tror jeg, det er interessant at se, hvad det er for en Sagkundskab, der præsteredes, hvilke Grunde der gaves dette Thing, for at vi skulle stride til Kjøbenhavns Befæstning, og der kan jeg strax berolige ærede Medlemmer; det er ikke saadanne militære og strategiske Grunde; det er ikke saadanne Grunde, som ærede Medlemmer ikke kunne forstaa. Nei, det er saamænd meget læge Grunde, simple og almindelige Grunde, som ethvert Menneske, der i det Hele kan tænke, kan diskutere om og se den fuldkomne Intetfagenhed af. Det er de Grunde, som den ærede Minister anførte, da den Sag var til Forhandling her for to Aar siden. Jeg skal med Formandens Tilladelse tillade mig at give de Herrer Ministerens egne Ord, for at de kunne se, med hvilke Grunde det var, at Ministeren kom herind i Thinget med sine Befæstningsanlæg.